

תזמורת נצרת סיפקה ליווי מוסיקלי לקומז'יץ על גדות הירקון, הירבחה לנגן שירים ישראליים שונים במזנה את צלילי העוד והראק עם צלילי הכינור והאקורדיון. תזמורת זאת ביצעה בסיום גם עיבוד משולב של התקווה.

דבקה וחורה. חלק ניכר מן הזמן הוקדש ללימוד הדדי של שירים וריקודים דו-לאומיים ובראש ובראשונה של מחולות העם. הדבקה והחורה זכו לפופולאריות מיוחדת, כשהצ'רקסיה אינה מפגרת אחריהם בהרבה.

להטוטים לאור מודורה. בידור שהתקבל ללא קשיים על דעת שני הצדדים סיפק הקוסם פלופוסור מילושקה, שהצמיד והפריד את טבעות הקסט, הפעיר פיות ערביים ויהודיים כאחד, שמלאו אחר-כך קפה ותפוחי-אדמה צלויים שחולקו להם.

ידידות על חופי הירקון

הארמני, מישל דרמילקוניאן, בגרונות יהודיים. אולם קושי זה לא עכר את העליות הכללית שהשתררה בקומז'יץ הכמעט פלמיחי שנערך בחצות ליד חורבה בשפת הנהר, שממנה יצאו פעם מתקופי בית הקפה ג'ו-הואי ובה, במועד מאוחר יותר, נשבעו רבים מנערי תל-אביב אמונים לארגון ההגנה.

צעד אחרי צעד. החחיה הגדולה ביותר נפלה, כמוכח. בחלקם של אותם נערים ונערות ערביים, שמצאו גם זמן לבקר בגן-החיות, במסעם הראשון לתל-אביב, אליה אסורה להם בדרך כלל הגישה ללא רשיון מטעם הממשל הצבאי. גם הפעם לא חולקו הרשיונות ביד נדיבה: בכפר בקעה-אל גרבייה זכה רק אחד מתוך 20 המבקשים לרשיון הנכסף. לא היה זה המכשול היחיד שהשלטונות העמידו על דרך הפסטיבאל: רכבת מיוחדת שהוזמנה זמן רב מראש כדי להביא את באי הפסטיבאל מחיפה לתל-אביב, בוטלה ברגע האחרון ממש, באמתלה שהצבא נזקק לה באורח דחוף. אולם למרות קשיים אלה היפיעו לפסטיבאל 600 בני-נוער ערבי, מחציתם בני הכפרים, וכפליים כמספר הזה בני-נוער יהודיים.

אם כי רשמית היה הפסטיבאל פעולה בלתי-מפלגתית, ובחודש המכין שלו היו פעילים באמת עשרות אישים בלתי-מפלגתיים שהתלהבו לרעיון, הרי למעשה היו פעילי המפלגה הקומוניסטית מרכזי המפעל. למרות המאמצים שנעשו לפני חודשים רבים לעניין במפעל מפלגות אחרות, קרובות לרעיונו המרכזי, לא הושג שיתוף-פעולה, באחירת ערב-הבחירות של ישראל 1955. המפעל, שנחיצותו לא יכלה להיות מטלת בספק, הצטמק נוכח הישובים טכסיים קטנים יותר, אך לעומת זאת דחופים יותר.

אולם ההתחלה נעשתה. אמרה אחת הנערות שניסתה ללמד מן האורחים את מחול הדבקה בצורתו המקורית: "זה נראה מיזר, אולם כאשר מתחילים — אין פשוט מזה. צריכים רק ללמוד צעד אחרי צעד."

"מה אתה זוחל שם?" בזמן הזה יכולת להספיק להרוג ארבעה ערבים! צעק הרב-טוראי לסיקורו שהתרחש באי-מונים. הוא לא התכוון לשום דבר רע, ואפילו לא לערבים מסויימים. הוא התרגל, פשוט, לחשוב על הערבים בכלל כעל כנופייה זרה, מסוכנת וזוממת רעית. אין ספק שמעבר לגבול היו לו חברים-למקצוע שצעקו: "בזמן הזה יכולת להרוג ארבעה יהודים!"

השבוע צעדה ברחובות תל-אביב, בתוך מצעד בן 800 מש-תפתים, קבוצה של נערים יהודיים וערביים כאחד שהתזקו בידיהם כדורגל-ענק ולידו קליע רובה, כשמעל שניהם מת נוססת הכתובת: "טובים כדורים אלה מכדורים אלה."

אמנות דו-לאומית. המצעד היה רק אחת הפעולות של פסטיבאל הידידות בין הנוער היהודי והנוער הערבי שהתאסף למשך שלושה ימים בתל-אביב, כלל גם כינוסים המוניים, תערוכת אמנות דו-לאומית, תחרויות-ספורט ושיט המוני על הירקון. הפעולה האחרונה לא היתה מן המרשימות ביותר, אך אין ספק שהיתה החשובה ביותר מבחינת מטרתו של הפסטיבאל.

בחמש סירות המנוע שהחליקו על פני הירקון באפולית הערב חדלו הערבים להחת עדה מסתורית חורשת-מיזמות. הם היו אמרד ווריק, פארייה ונעימה, שאפשר לשוחח אהם על עניינים משותפים (לרוב בעברית רהוטה. אותה למדו בבתי-הספר הממלכתיים), לספר בדיחות דו-לאומיות ואפרי-לו — מה שמסובך יותר — לשיר בצחצחא.

עניין השירה המשותפת נתקל בקושי: הערבים הרגילים לסלסולים המניוריים האופייניים למוסיקה המזרחית, העניקו לכל שיר גוון חדוגני, הפכו את נעימת זמר לך מכורתי למורה ביותר באיוני הנערים היהודיים, מורה לא פחות מאשר צילצול השיר יא סלאמה, פרי עטו של המלחין הנצחתי

עבר, מבלי משים, את גבול ישראל-ירדן, נתפס על-ידי הלגיונרים, גידון למאסר חודש ימים, והחזר לישראל, הועמד לדין באשמת כניסה לישראל שלא כחוק. פסק הדין: 15 חודשי מאסר.

השבוע הגיע נתיב-היסורים של עבד אל-רחים לקיצו. סניגורו המתנדב, עוריאל ברק, עירער על פסק-הדין החמור, הסביר את הרקע לבריחתו של הנער. השופט שוכנע, המתיק את הדין לארבעה חודשי מאסר. עבד אל-רחים ישוחרר כעבור ימים מספר.

ביש-מזל

בעיני אנשי צוות א/ק אברהם גרץ היתה המלה "אמריקה" גרופת למלה "צרות צרור"

השביע היה החלום הקוסאי קרוב להת-גשמותו: מושל-המחוז הבטיח סופית כי הרשיון למפלגה החדשה, הליגה הערבית הישראלית, ינתן בימים הקרובים.

נתיב - היסורים

עבד אל-רחים סולימן מגידלה (14) לא התמצא בפוליטיקה, לא ידע דבר על גבולות פרוצים. הוא ידע רק שהוא מוכרח ללכת לחתונה, שנערכה בכפרו, בקעה אל-גארבייה, למרות איומי אחיו הבכור, מר חמד, להכותו מכות רצח, אם יעזוב את עבודתו (קטיף-הטבק).

הנער הגשים את שאיפתו, הלך לחתר נה. מיחמד הגשים את איומו, חבט בו כהלכה. עבד אל-רחים נעלב, ברח מן הבית,

החודש החליט קוסא להגשים את שאי-פוטיו בדרך עקיפה: הוא התקשר עם ראשי העדה המארוניטית, והעדה היתנית-אורתור-דוכסית ועם נציגי המעמד הבינוני הערבי, אשר מק"י לא הצליחה למושכו ומפא"י לא מצאה לנכון לשחזר, הציע להם ליסר מפלגה ערבית-עצמאית, היתחה את עמדתה:

- בעד שחי זכויות מלא לערביי ישראל.
- נגד הממשלה הצבאי.
- נגד מק"י ומפ"ם, המקבלים הוראות ממוסקבה.
- נגד הצ"כ, שאינם מייצגים את ה-אינטרסים האמיתיים של יושבי ה-מדינה.
- בעד פיקוח אמריקאי, או אחר, על מקורות הירדן.

ערכו לפיתוח במחירים הקיימים הוא כמיל-יארד ורבע ל"י. בצורה משעשעת זאת הכריז מנסה הברכה, בהיטח הדעת, על יריותו התלושה של ערך המטבע הישראלי.

ערבים נגד, נגד, בעד

עורך-הדין החיפאי אליאס קוסא שאף מאז ומתמיד להיות למנהיגה של מפלגה ער-בית בישראל. שאיפותיו אלו גדלו עשרת מונים לאחר שביקר, השנה, בירדן, נפגש עם כמה מיידייו החתיקים שהפכו לחברי-בית-הנבחרים הירדני. אולם הערבים היש-ראליים סרבו להתרכז מסביבו: הוא היה חשוד בעיניהם במכירת רכוש הערבים שבר-חו מחיפה.